

Ejendom overlader den Lejlighed, han har i Ejendommen, til den nye Køber. Det er ikke et Spørgsmaal, der er afgjort ved det foreliggende Lovforslag, men det er i hvert Fald min Opfattelse.“

Aksel Møller (K. F.) fremhævede, at det for hans Parti — ud fra dets Opfattelse af Ejendomsretsforholdet og af et Problem som det, Lovforslaget rejste med dets tilbagevirkende Kraft — havde været forbundet med megen Betænkelighed at acceptere Lovforslaget. „Det er klart, at der i og for sig ikke er nogen Betænkelighed knyttet til den Side af Bestemmelsen, som fra et bestemt Tidspunkt, nemlig fra Lovforslagets Fremsættelsesdag, tilsigter at forhindre Erhvervelse af en Ejendom med det Motiv at gøre en anden husvild. Det er klart, at der over for saadanne Erhvervelser, naar disse Bestemmelser er ført ud i Livet, ikke foreligger et Indgreb i velerhvervede Rettigheder. Tværtimod maa Samfundet i en Tid med en Bolignød som den nuværende have Lov at gardere sig mod en Trafik, som utvivlsomt kun kan virke usmageleg over for Samfundet. Derimod er det straks meget mere betænkeligt, at Bestemmelsen ogsaa virker tilbage paa dem, der allerede har en Rettighed i Kraft af den gældende Huslejelov —, som ejer en Ejendom; det gælder baade Bestemmelsen om tilbagevirkende Kraft for 1 Aar, idet man skal have ejet Ejendommen mindst 1 Aar, hvis man altsaa ejede den paa Lovforslagets Ikrafttrædelsestidspunkt, for at kunne sige op, og det gælder Bestemmelsen om det længere Opsigelsesvarsel, gældende i al Almindelighed, der er forhøjet til 6 Maaneder. Men paa den anden Side er det givet, at enhver, som ønsker, at der skal være nogenlunde Sikkerhed og Tryghed for Hjemmene, maa være interesseret i at forhindre, at al for megen aabenbar Uret kan finde Sted i et Lejeforhold, og derfor tiltræder vi Lovforslaget og anbefaler det til Vedtagelse her i Tinget.“

Leth Mouritzen (D. K.) udtalte bl. a.: „Lovforslaget opfylder ikke Lejerorganisationernes principielle Krav, som gaar ud paa, at ingen Ejer under den Nødssituation, der raader i Dag, skal kunne sige en Lejer op for selv at tage en Lejlighed i Besiddelse, med andre Ord, at der bevares en status quo-Tilstand paa Boligmarkedet, saaledes at Antallet af udlejede Lejligheder ikke mindskes, hvilket ikke kan siges at være et urimeligt Krav i Dag. Lovforslaget er dog et stort Skridt i denne Retning, fordi det ganske givet vil bremse op for den nu foregaaende Spekulation i at købe Ejendomme alene med det Formaal at skaffe sig en Beboelse; for den, der i Dag vil købe et Hus med dette for Øje, maa affinde sig med, at han tidligst kan rykke ind den 1. Juli 1949.“